

nenahraditelné. Vykonání vyjevovací přísahy není s to, by majetkové poměry povinné strany nějak ohrozilo, pročez odklad řízení dle § 47 ex. ř. nelze pro nedostatek náležitostí § 44 první odstavec ex. ř. povolit ani tehdy, kdyby tu byl některý z důvodů § 42 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel marně snaží se doličiti jednak, že jsou tu podmínky § 42 ex. ř., za nichž lze povolit odklad exekuce, jednak, že není tu okolností vylučujících povolení odkladu podle § 44 ex. ř. V onom směru míní, že, když podal proti rozhodnutí ministerstva obchodu, jímž byly zamítnuty jeho námitky podané dle § 35 druhý odstavec ex. ř. proti vy-
máhanému nároku, stížnost k nejvyššímu správnímu soudu, není o námitkách ještě právoplatně rozhodnuto, a že proto trvá dosud důvod pro odklad exekuce dle § 42 čís. 5 ex. ř. Stěžovatel přehlíží, že stížnost k nejvyššímu správnímu soudu jest mimořádným opravným prostředkem, který podle §u 17 zákona o správním soudě z 22. října 1875, čís. 36/1876 ř. z. nemá právního odkládacího účinku, a může býti jenom pro správní úřad důvodem, by účinnost napadeného rozhodnutí stavil až do rozhodnutí správního soudu. S hlediska § 42 čís. 5 ex. ř. nutno pokládati námitky rozhodnutím nejvyššího správního úřadu za vyřízeny a odbyty. V druhém směru jest sice pravda, že § 44 ex. ř. připouští odklad exekuce nejenom v případě nebezpečí nenahraditelné majetkové újmy, nýbrž i újmy těžko nahraditelné, leč složení vyjevovací přísahy nemůže způsobiti dlužníku ani té ani oné újmy, neboť nenastane jím v majetku dlužníkově vůbec žádná změna, tedy ani změna škodlivá. Není správným, že by vyjevovací přísaha znamenala pro stěžovatele prozrazení jeho obchodních tajemství, neboť jejím účelem a předmětem není zjištění stavu dlužníkovy obchodu, nýbrž jeho postižitelný majetek, ten pak nelze u řádného obchodníka pokládati za obchodní tajemství.

Čís. 6255.

Dopravní řád železniční.

»Vadným naložením« ve smyslu §u 86(1) čís. 3 žel. dopr. ř. jest též naložení do vadného, k bezpečné dopravě zboží se nehodícího vozu. Odesílateli nejsou tu zákonem uloženy odborné vědomosti a zkušenosti, nýbrž se vyžaduje na něm pouze taková pečlivost, jakou lze požadovati při nakládání od každého řádného obchodníka.

(Rozh. ze dne 9. září 1926, Rv I 28/26.)

Žalobce odeslal drahou vagon zboží, jež sám naložil. Za dopravy vnikla do vagonu za prudkého deště voda, jež zboží poškodila. Žalobu proti dráze o náhradu škody procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po stránce právní sluší plně přisvědčiti dovolateli, že vadným naložením podle Šu 86 (1) čís. 3 žel. dopr. ř. jest také naložení do vadného, k bezpečné přepravě naloženého zboží se nehodícího vozu, a že se proto nemůže požadovati od dráhy náhrada za škodu vzniklou na zboží prosakováním dešťové vody poškozenou střechou, jestliže odesílatel sám naložil zboží trpící vlhkem, aniž se přesvědčil, že střecha vozu jest dešti neprostupná. Zákon neukládá tu však odesílateli odborné vědomosti a zkušenosti, nýbrž jenom péči řádného obchodníka (čl. 282 obch. zák.), totiž takovou pečlivost, jakou lze od každého řádného obchodníka při nakládání požadovati. Když odvolací soud zjistil skutkově, že v den nakládání činila střecha vozu při pečlivé prohlídce dojem bezvadnosti a nepromokavosti, nemohl učiniti nakládající stranu zodpovědnou za to, že střecha dodatečně přece promokla. Zcela neprávem dovolává se žalovaná strana železničních instrukcí pro manipulační službu, neboť, nehledíc k tomu, že tento její přednes jest novotou, v opravném řízení nepřipustnou, a že ony instrukce jsou určeny jenom pro vnitřní službu a nezavazují stran, plyne z nich podle tvrzeného jejich obsahu, že ani železniční zřízení nejsou povinni ohledati při nakládání střechu vozu také zevně, nýbrž jenom tím způsobem, že vstoupí do vozu, zavrou dvěře a přesvědčí se, zda nejde šterbinami ve střeše do vozu světlo. Neukládá-li železnice ani svým zřízencům, aby střechu ohledali také svrchu, tím méně to může žádati od odesílatelů.

Čís. 6256.

Nebyl-li opravný prostředek podán zároveň s návrhem na navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k opravnému prostředku, jde o pouhou formální vadu podání ve smyslu Šu 84, 85 c. ř. s. Stačí, když soud dal lhůtu k odstranění této formální závady teprve s vyřízením návrhu na navrácení v předešlý stav.

(Rozh. ze dne 9. září 1926, Rv I 754/26.)

Žalobu o vyklizení najatých místností procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o níž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Žalobce neprávem vytýká, že dovolání jest podáno opožděně proto, že nebylo podáno zároveň s návrhem na navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k dovolání, nýbrž teprve v 8denní lhůtě, počítané od doručení usnesení povolujícího navrácení v předešlý stav, v němž první soud, navrácení povolující, dal novou 8denní lhůtu k podání dovolání.